

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-13/17-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić, mr. sc. Ivica Kujundžića, Lidije Vukičević i Senke Orlić-Zaninović članica vijeća, te Marine Zagorec, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom u povodu zahtjeva Ž. I. iz P., koju zastupa opunomoćenik V. Š., odvjetnik u Odvjetničkom društvu R. i kolege j.t.d., Z., pisarnica u P., na sjednici vijeća održanoj 4. srpnja 2017.,

r i j e š i o j e

I. Postupak se obustavlja.

II. Odbija se zahtjev podnositeljice zahtjeva za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Ž. I. iz P. podnijela je ovom Sudu zahtjev za ocjenu zakonitosti odredbe članka 10. Odluke o načinu plaćanja i visine cijene komunalnih usluga („Službene novine Primorsko-goranske županije“, broj 40/11. i 26/12., dalje: Odluka) koju je donijelo P. d.o.o. K. i članka 3. stavka 1. točke 1. Odluke o cijeni vodnih usluga („Službene novine Primorsko-goranske županije“, broj 48/11., 36/14. i 23/15. i Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o cijeni vodnih usluga od 19. prosinca 2016.) istog trgovačkog društva. Budući da se zahtjev odnosi na ocjenu zakonitosti dva opća akta predmeti su razdvojeni tako da je u ovom predmetu odlučeno o zahtjevu za ocjenu odredbe članka 10. Odluke, a u predmetu poslovni broj Usoz-14/17 ocijenjena je zakonitost odredbe članka 3. stavka 1. točke 1. naprijed navedene Odluke o cijeni vodnih usluga.

Razlozi osporavanja članka 10. Odluke se s obzirom na način na koji je riješen ovaj upravni spor posebno ne navode. Podnositeljica zahtjeva predlaže Sudu da ukine osporenu odredbu članka 10. Odluke.

Donositelj akta dostavio je Sudu očitovanje na navode zahtjeva pozivajući se na odredbu članka 187. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“ 94/13., dalje: ZOGO). Predlaže Sudu da obustavi postupak za ocjenu zakonitosti odredbe članka 10. Odluke.

Prema ocjeni ovog suda nisu ispunjene procesne pretpostavke za vođenje ovog upravnog spora.

Odluka je donesena na temelju odredbe članka 20. stavka 2. i stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 82/04., 110/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09. i 49/11.), koje odredbe su prestale važiti na temelju odredbe članka 187. stavka 1. ZOGO danom stupanja na snagu tog Zakona (23. srpnja 2013., članak 188. ZOGO).

Sukladno prijelaznoj odredbi članka 187. stavka 5. ZOGO odluke o obvezatnom korištenju komunalne usluge održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada, donesene na temelju Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03. – pročišćeni tekst, 82/04., 110/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09. 49/11., 84/11., 90/11. i 144/12., dalje: ZKG) primjenjuju se do donošenja odluka o načinu pružanja javnih usluga prikupljanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada iz članka 30. stavka 7. ZOGO.

Prema ocjeni ovog Suda iz navedene odredbe slijedi kako su u prijelaznom razdoblju do donošenja novih općih akata na temelju ZOGO-a, na snazi samo odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o obvezatnom korištenju komunalne usluge održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada, donesene na temelju odredbe članka 34. stavka 1. točke 2. ZKG-a, a kojima se sukladno odredbi stavka 2. istoga članka ZKG-a utvrđivao postupak i kaznene odredbe. Iz navedenog slijedi kako Odluka nakon stupanja na snagu ZOGO-a nije više na pravnoj snazi.

Pri tome Sud napominje kako sukladno odredbi članka 187. stavka 3. ZOGO-a cjenici za komunalne usluge doneseni na temelju ZKG-a u odnosu na komunalnu djelatnost održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada na određena odlagališta i komunalnu djelatnost odlaganja komunalnog otpada, važe do primjene cjenika iz članka 33. stavka 5. ZOGO-a. U konkretnom slučaju na mrežnoj stranici donositelja akta objavljen je Cjenik koji važi od 1. siječnja 2017. i u kojem je sadržana osporena odredba članka 10. Odluke.

S obzirom da Odluka nije na pravnoj snazi od 23. srpnja 2013. Sud ocjenjuje kako nisu ispunjene pretpostavke za vođenje ovog upravnog spora pa je sukladno odredbi članka 88. stavka 2. ZUS-a riješio kao u točki I. izreke.

Zahtjev za naknadu troškova podnositeljice zahtjeva je neosnovan jer se prema shvaćanju ovog Suda odredba članka 79. ZUS-a koja regulira troškove upravnog spora i primjenjuje se od 1. travnja 2017., ne odnosi na troškove stranke nastale u sporu o ocjeni zakonitosti općih akata.

Naime, objektivni upravni spor vodi se primarno radi zaštite objektivnog pravnog poretka, zbog čega se u tom sporu ne može procijeniti uspjeh jedne stranke u odnosu na drugu stranku. Iz Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: U-I-2753/2012 i dr. od 27. rujna 2016., nakon koje je izmijenjena odredba članka 79. ZUS-a, proizlazi kako je zakonitost prijašnje odredbe članka 79. ZUS-a ocijenjena u odnosu na subjektivni upravni spor, odnosno zaštitu subjektivnih prava tužitelja povrijeđenih pojedinačnim odlukama i postupanjima javnopravnih tijela, provođenje usmene rasprave, izvođenje dokaza, usporedivost upravnog spora s parničnim i kaznenim postupkom te je zaključno snošenje troškova razmotreno u okviru činjenice da je danas u Republici Hrvatskoj upravni spor uređen kao spor pune jurisdikcije (točke 7. do 10. navedene Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske); što sve nije primjenjivo na objektivni upravni spor.

U Zagrebu 4. srpnja 2017.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.